

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201895
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720201895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členiek senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej Z. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX S. H. XX, občianka SR, zastúpenej advokátskou kanceláriou FALIS & Partners, s. r. o. so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, o zaplatenie 790 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8Csp/21/2020-74 zo dňa 11. novembra 2020, takto

rozhodol:

1. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e.
2. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 790 € od 01. 06. 2017 do zaplatenia, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100 €, zmluvného úroku vo výške 32,52 % ročne zo sumy 800 € od 26. 09. 2016 do 14. 11. 2016 a zo sumy 790 € od 15. 11. 2016 do zaplatenia, zastavil (výrok I.). Žalobu (v časti, ktorá zostala predmetom sporu po čiastočnom zastavení konania) v celom rozsahu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanej domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 790 € ako istinu, zmluvnú pokutu vo výške 10 % zo sumy 790 € od 01. 06. 2017 do zaplatenia, poplatok za expresné spracovanie úveru v sume 100 €, zmluvný úrok vo výške 32,52 % zo sumy 800 € od 26. 09. 2016 do 14. 11. 2016 a zo sumy 790 € od 15. 11. 2016 do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 790 € od 01. 06. 2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalobca odôvodnil žalobu tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXX/XXXX, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) dňa 26. 09. 2016, poskytol žalovanej úver vo výške 800 €, ktorý sa mu žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť mu poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100 €, zmluvný úrok vo výške 32,52 % a „ostatné náležitosti“, ktoré „náležitosti“ okresný súd v odseku 1. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku bližšie

nešpecifikoval konštatujúc, že v podaní, ktoré mu bolo doručené dňa 17. 08. 2020 zoberal žalobca žalobu v časti o zaplatenie týchto nárokov (zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 790 € od 01. 06. 2017 do zaplatenia, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100 €, zmluvného úroku vo výške 32,52 % ročne zo sumy 800 € od 26. 09. 2016 do 14. 11. 2016 a zo sumy 790 € od 15. 11. 2016 do zaplatenia) čiastočne späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku s poukazom na ust. § 145 ods. 2 CSP uviedol, že ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví, a preto konanie v časti dotknutej čiastočným späťvzatím žaloby tak, ako je uvedené vo výroku I. predmetného rozsudku okresného súdu, čiastočne zastavil.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania zistil, že tak ako tvrdí žalobca v žalobe, dňa 26. 09. 2016 uzatvorili žalobca a žalovaná Zmluvu o spotrebiteľskom úvere XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru žalobcom žalovanej v sume 800 €. Žalovaná mala podľa zmluvy uvedenú sumu žalobcovi vrátiť vo v zmluve dojednaných mesačných splátkach a to tak, že prvé štyri splátky úveru zaplatí žalobcovi o výške 1 € a ďalšie splátky úveru zaplatí žalobcovi vo výške 137,20 €, vždy k 26. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 26. 10. 2016. Zmluvné strany Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26. 09. 2016 sa ďalej v bode 15 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky úveru riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace sa stáva splatným okamžite celý dlh. Predmetný dlh sa stal splatným 31. 05. 2017. Žalovaná do dňa podania žaloby uhradila žalobcovi sumu 10 €.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že v podaní, ktoré bolo doručené okresnému súdu 15. 07. 2020, vzniesla žalovaná námietku premlčania celého uplatneného nároku, ktorú odôvodnila tým, že žalobca zosplatnil úver dňa 31. 05. 2017 a nárok vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, uzatvorenej dňa 26. 09. 2016 si uplatnil podaním žaloby na súd dňa 27. 04. 2020. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že podľa ust. § 103, druhá veta Občianskeho zákonníka, ak pre nespĺnenie niektorej zo splátok úveru sa stane splatným celý dlh, premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky úveru. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že keďže žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 31. 05. 2017 a vyhlásil ju pre omeškanie splátky úveru splatnej dňa 26. 02. 2017, premlčacia doba začala plynúť 27. 02. 2017 a uplynula 27. 02. 2020.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka, na ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), na ust. § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka a uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že námietka premlčania vznesená žalovanou je dôvodná. Konštatoval, že premlčanie je právnym inštitútom, ktorý síce nespôsobuje zánik vymáhaného práva, ale v prípade vznesenia námietky premlčania sa oslabuje žalobou uplatnený nárok, pretože pri dôvodnom vznesení námietky premlčania, súd nemôže premlčaný nárok žalobcovi priznať. V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedol, že v tomto prípade sa vzťahuje na uplatnený nárok všeobecná trojročná premlčacia doba. Táto premlčacia doba v zmysle § 103, druhá veta Občianskeho zákonníka začala plynúť 27. 02. 2017. Počiatok plynutia premlčacej doby odvodil okresný súd od tej skutočnosti, že dňa 31. 05. 2017 vyhlásil žalobca mimoriadna splatnosť úveru. S poukazom na ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začala plynúť premlčacia doba odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky úveru, splatnej dňa 26. 02. 2017, keďže žalovaná zaplatila žalobcovi dňa 14. 11. 2016 len časť splátky úveru v sume 10 €, čo znamená, že žalovaná nespĺnila svoju povinnosť vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o úvere splácať úver riadne a včas. Na základe uvedených skutočností začala podľa okresného súdu plynúť premlčacia doba odo dňa 27. 02. 2017 a uplynula 27. 02. 2020. Žaloba však bola doručená okresnému súdu dňa 28. 04. 2020, teda po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby, v dôsledku čoho okresný súd žalobu v časti, ktorá nebola dotknutá čiastočným späťvzatím žaloby, zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci. Žalobca zopakoval v odvolaní skutkové okolnosti súvisiace s uzatvorením Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26. 09. 2016, na základe ktorej poskytol ako veriteľ žalovanej ako dlžníčke úver vo výške 800 €. Zdôraznil, že žalovaná vyhlásila, že súhlasí s obsahom zmluvy, že bola oboznámená so Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, že nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Ďalej zdôraznil, že vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila žalovaná svojím podpisom, pričom si bola vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že „vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa“ a poukázal na to, že Súdny dvor Európskej únie zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung). Ďalej poukázal na to, že v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie bola táto definícia priemerného spotrebiteľa prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície priemerného spotrebiteľa nemožno podľa žalobcu hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalovanej, ktorá bola pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere dobre informovaná avšak ľahostajná. Uvedenému konaniu žalovanej nemožno podľa žalobcu poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že nedostatok opatrnosti spotrebiteľa tiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz - Picasso a ďalší proti OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie“. Ďalej poukázal na ust. § 39 Občianskeho zákonníka a uviedol, že Občiansky zákonník spája neplatnosť právneho úkonu na prvom mieste s právnym úkonom, ktorý svojim obsahom či účelom odporuje zákonu, t. j. Občianskemu zákonníku alebo inému zákonu. Zdôraznil, že z hľadiska absolútnej neplatnosti právneho úkonu je dôležitý efekt (výsledok) tohto konania, t. j. nedovolenosť právneho úkonu (rozpor so zákonom). Žalovaná v zmluve o úvere vyhlásila, že sa oboznámila s obsahom zmluvy a súhlasí s ním vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. V nadväznosti na uvedené poukázal žalobca v odvolaní na bod 15 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, z ktorého vyplýva, že „veriteľ a spotrebiteľ sa dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časť splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite“. V závere odvolania žalobca uviedol, že vzhľadom na v odvolaní uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa k obsahu odvolania žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok uplatnených žalobcom v odvolaní v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP a ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

6. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

7. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

8. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok do dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

9. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že dôvodom zamietnutia žaloby v časti, ktorá nebola dotknutá čiastočným späťvzatím žaloby, je záver súdu prvej inštancie o tom, že žalovaná vzniesla dôvodne námietku premlčania žalobou uplatneného nároku. V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd v odôvodnení odvolaním, napadnutého rozsudku na ust. § 103, veta druhá Občianskeho zákonníka konštatujúc, že premlčacia doba začala v danom prípade plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky splatnej dňa 26. 02. 2017 a uplynula dňa 27. 02. 2020, čo vzhľadom na dátum podania žaloby, ktorá bola doručená okresnému súdu dňa 28. 04. 2020 znamená, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Vychádzajúc z uvedeného dôvodu zamietnutia žaloby mal žalobca pokiaľ s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasil, v odvolaní namietať právne posúdenie a skutkové zistenia súdu prvej inštancie týkajúce sa dôvodu zamietnutia žaloby, to znamená skutkové zistenia a právne posúdenie počiatku plynutia premlčacej doby vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie, že premlčacia doba v čase podania žaloby už uplynula. Z obsahu odvolania žalobcu však vôbec nevyplýva, že by namietať uvedený záver súdu prvej inštancie, na ktorom je založený dôvod zamietnutia žaloby; žalobca sa v odvolaní zaoberal obsahom vôle žalovanej argumentujúc tým, že žalovaná sa svojim podpisom stotožnila s obsahom predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj s obsahom Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, preto bola povinná plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas.

10. Z uvedeného je zrejmé, že obsah odvolania žalobcu vôbec nekorešponduje s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, čo znamená, že odvolací súd, ktorý je v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, na základe odvolania žalobcu nemohol preskúmať správnosť záverov súdu prvej inštancie, založených na závere o premlčaní žalobou uplatneného nároku, pretože odvolanie žalobcu uvedené závery súdu prvej inštancie vôbec nespochybňuje.

11. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v odvolacom konaní úspešnej žalovanej žiadne trovy odvolacieho konania preukázateľne nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).